

Ενημέρωση και πολιτική αποτίμηση του στρατοδικείου του ολικού αρνητή στράτευσης Δημήτρη Χατζηβασιλειάδη (2 Ιούνη 2016)

Τον Απρίλη (2016) ο ολικός αρνητής στράτευσης Δημήτρης Χατζηβασιλειάδης δήλωσε δημόσια τη στάση του ενόψει της δίκης του στο αναθεωρητικό στρατοδικείο: «...στις 2 Ιούνη, που θα δικαστώ για δεύτερη φορά σε δεύτερο βαθμό για ανυποταξία, θα σταθώ πάλι απέναντι στους στρατοδίκες για να εκφράσω την πολεμική του κάτω κόσμου ενάντια στο κράτος και τις προνομιούχες κλάσες του. Αλλά αυτήν την φορά δεν θα συνθηκολογήσω με την εξαγορά της ενδεχόμενης ποινής. Καταδίκη θα σημαίνει φυλακή. Και η φυλακή μας φέρνει σε μια κατάσταση πραγματικού πολέμου, βιωματικά, πολιτικά, αντικειμενικά. Κι ακόμα, αν οι στρατηγοί της милитарιστικής καταστολής μου δώσουν την ευκαιρία φυλακίζοντας με με μια συνήθη ποινή μερικών μηνών, θα υποθηκεύσω το σώμα μου, για να ανατραπεί οριστικά η ισχύς των εκβιαστικών και ληστρικών μέτρων ενάντια στην ανυποταξία...»

Κατόπιν καλέσματος για ενημέρωση και οργάνωση δράσεων από συλλογικότητα στην οποία συμμετέχει ο ολικός αρνητής, συγκροτήθηκε στις 4 Μάη στην Αθήνα η Συνέλευση Αλληλεγγύης στον ολικό αρνητή στράτευσης Δημήτρη Χατζηβασιλειάδη. Βασική συνεκτική θέση της Συνέλευσης ήταν ότι πρέπει συνολικά το κίνημα και οι συλλογικότητες και τα άτομα να πάρουν όσο γρηγορότερα τις πρωτοβουλίες από όπου θα προκύψουν οι συλλογικοί αγώνες και οι απαντήσεις απέναντι στην οξυτάτη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου. Αντιληφθήκαμε τη στάση του διωκόμενου συντρόφου ως σημείο συμβολής σ' αυτήν την κατεύθυνση. Και προχωρήσαμε σε άμεση κινητοποίηση θεωρώντας ότι οι πραγματικές απαντήσεις ενυπάρχουν μέσα στον αγώνα, στα επίδικα και στα διακυβεύματά του.

Ένα σύνολο δράσεων σε διάφορα μέρη του ελλαδικού χώρου επικοινωνήσαν τη στάση του συντρόφου και τη συγκέντρωση στο στρατοδικείο, τον αντιμилитарισμό και την ολική άρνηση στράτευσης, και προέταξαν τον μαχητικό αγώνα ενάντια στη σύγχρονη στρατοκρατία. Να σημειώσουμε στο σημείο αυτό ορισμένες κινητοποιήσεις με ιδιαίτερη σημασία: Μαζική εξόρμηση συλλογικοτήτων της Θεσσαλονίκης σε σχολεία της πόλης (23 με 29 Μάη). Κοινό κάλεσμα στο στρατοδικείο και μικροφωνική αλληλεγγύης (31 Μάη) από ταξικές/κοινωνικές/αντιμилитарιστικές συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται στα Γιάννενα. Παρέμβαση μέσα σε στρατόπεδο με στρατολογικά γραφεία και έξω από το στρατοδικείο στο Ρουφ από τη Συνέλευση Αλληλεγγύης (30 Μάη). Αυτή η κίνηση έδειξε ότι οι στρατοκρατικοί θεσμοί δεν βρίσκονται στο απυρόβλητο, προτάσσοντας την αποφασιστικότητα των αλληλέγγυων απέναντι στις κατασταλτικές πρακτικές του κράτους. Παρέμβαση στον κυβερνητικό ραδιοφωνικό σταθμό «Στο Κόκκινο» στη Θεσσαλονίκη την ημέρα της δίκης. Η επιλογή του συγκεκριμένου προπαγανδιστικού μηχανισμού επισήμανε την εντατικοποίηση των εθνικιστικών, ρατσιστικών, στρατοκρατικών και κατασταλτικών σχεδιασμών από την παρούσα κυβερνητική διαχείριση.

Οι πολιτικός λόγος των αλληλέγγυων δράσεων ανέδειξε τις οριογραμμές που έθεσε ο ολικός αρνητής για τις 2 Ιούνη και υπερασπίστηκε τις διεκδικήσεις του: **Άμεση παύση των συνεχών διώξεων των ολικών αρνητών. Κατάργηση των χρηματικών προστίμων (εξαχίλιαρα). Κατάργηση της θητείας/Παύση κάθε δίωξης.**

Η μετωπική τοποθέτηση πάνω στα επίδικα του εκάστοτε αγώνα γίνεται πολλαπλασιαστικής ισχύος. Η αλληλέγγυα κινητοποίηση έκανε φανερό ήδη πριν το δικαστήριο ότι στις 2 Ιούνη δεν κρινόταν μια εξατομικευμένη υπόθεση, αλλά η εντατική καταστολή της ολικής άρνησης στράτευσης συνολικά. Η ανταπόκριση αρκετών συλλογικοτήτων στο αγωνιστικό κάλεσμα έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία συνεκτιμώντας τις αμφιβολίες και τις ενστάσεις σε ζητήματα τακτικής ή οργάνωσης, που παρότι μπορεί να εκφράζουν διαφορετικές πολιτικές αναγνώσεις της πραγματικότητας ή διαφορετικές «φιλοσοφίες», δεν έγιναν εμπόδιο στην κοινή πάλη.

Στις 2 Ιούνη οι σύντροφοι της Συνέλευσης και άλλοι αλληλέγγυοι πραγματοποίησαν σύντομη πορεία πριν την έναρξη της δίκης ξεκινώντας από τον σταθμό του μετρό Κεραμεικός (προσυγκέντρωση) και φτάνοντας στο στρατοδικείο συγκροτημένα και με συνθήματα. Η κινητοποίηση συνεχίστηκε στο στρατοδικείο, με την καλεσμένη συγκέντρωση. Με τη λήξη της δικαστικής διαδικασίας οι αλληλέγγυοι που βρίσκονταν μέσα στην αίθουσα φώναζαν συνθήματα. Στη συνέχεια οι συγκεντρωμένοι έφυγαν με

πορεία μέχρι το σημείο προσυγκέντρωσης, αφού πετάχτηκε μπογιά στο φυλάκιο του στρατοδικείου.

Μέσα στο στρατοδικείο, μόλις ξεκίνησε η εκδίκαση της συγκεκριμένης υπόθεσης, ο δικαζόμενος ολικός αρνητής δήλωσε ότι αν και η δίκη είναι νομικά ανυπόστατη, θέλει να πραγματοποιηθεί, διεκδικώντας ένα δεδικασμένο της κατάργησης των αλλεπάλληλων διώξεων στους ανυπότακτους. Οι στρατοδίκες ανακοίνωσαν κατευθείαν την αναβολή της δίκης. Παρότι ο σύντροφος επέμεινε ότι αν ήθελε θα μπορούσε να ζητήσει και να πάρει αναβολή, όπως επίσης θα μπορούσε να απαλλαγεί από τις ποινικές και οικονομικές τιμωρίες εγκαταλείποντας τον αγώνα της ολικής άρνησης, το δικαστήριο εφαρμόζοντας εμφανώς μια πολιτική απόφαση τακτικής υποχώρησης του κράτους μπροστά στο αντιμιλιταριστικό κίνημα, αποφάσισε την επ' αόριστον αναβολή επικαλούμενο μια πρόσφατη διάταξη νόμου.

Η αναβολή φτάνει τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2017, δηλαδή το όριο εφαρμογής της ίδιας της διάταξης. Επιπλέον, στην απόφαση του στρατοδικείου δεν υπήρχε καμία άλλη αναφορά πλην της διάταξης, η οποία αφορά τους ανυπότακτους εν γένει. Ούτε ιδιαιτερότητες της περίπτωσης του συγκεκριμένου ολικού αρνητή, ούτε συγκυριακοί παράγοντες. Οπότε, η αναβολή με τη συγκεκριμένη πρόφαση αποτελεί δεδικασμένο για όλους τους διωκόμενους ανυπότακτους.

Η συγκεκριμένη διάταξη (άρθρο 12, παράγραφοι 1,2,3, του σχεδίου νόμου που ψηφίστηκε στις 28 Γενάρη 2016) αποτυπώνει τη μεθόδευση της αριστερο-εθνικιστικής κυβέρνησης απέναντι στην ανυποταξία (μέχρι τις 2 Ιούνη). Η νέα ρύθμιση άφησε το καθεστώς των αλλεπάλληλων διώξεων και των αθροιστικών προστίμων ανέπαφο. Και πρόσθεσε ένα εργαλείο εκβιασμού: απαλλάσσει όποιους καταταγούν μέχρι το τέλος του '17 από ποινικές, διοικητικές και οικονομικές συνέπειες. Πρόκειται για ένα «καροτάκι», που μπορεί να είναι ελκυστικό εφόσον το μαστίγιο της στρατοκρατικής καταστολής συνεχίζει να γράφει μήνες και χιλιάδικα. Οι εθνικοί στόχοι αυτού του νομοθετήματος είναι σαφείς: σπάσιμο της διάχυτης ανυποταξίας που υπονομεύει την ισχύ του στρατού και το εθνικό φρόνημα και αύξηση των υπηρετούντων με αντίτιμο μια ανάλογη μείωση των τιμωρητικών εισπράξεων.

Ενώ ο δικαζόμενος ολικός αρνητής δήλωνε ότι δεν πρόκειται να πάει φαντάρος, οι στρατοδίκες επέμεναν να επικαλούνται το νόμο ως παρεχόμενη ευκαιρία, την οποία όφειλαν να στηρίξουν αναβάλλοντας την εκδίκαση των διώξεων! Ο παραλογισμός είναι εμφανέστατος. Επιδιώκουν δήθεν την αλλαγή στάσης του ολικού αρνητή, αποδυναμώνοντας τον εκβιασμό που έθεσε η νέα ρύθμιση! Μια καταδίκη ακόμα, θα ήταν ένα επιπλέον κίνητρο για να υποταχθεί κάποιος. Σίγουρα όχι ο δικαζόμενος σύντροφος αλλά η απόφαση έχει εφαρμογή στο σύνολο των ανυπότακτων. Το συγκεκριμένο στρατοδικείο περιόρισε το αντικειμενικό υπόβαθρο της αποτελεσματικότητας της διάταξης. Σε εξατομικευμένες περιπτώσεις η επείκεια θα μπορούσε να εξηγηθεί με όρους στήριξης της καλής πρόθεσης του διωκόμενου. Όμως, η άμβλυση των κατασταλτικών εργαλείων απέναντι σε ανένδοτους αγωνιστές καταγράφεται ως καθαρή υποχώρηση του κράτους.

Όταν το κράτος αποφεύγει ή υπαναχωρεί από μια μάχη, το κάνει για να μας ξαναβρεί παρακάτω λιγότερο σθεναρούς, λιγότερο οργανωμένους και λιγότερους. Ωστόσο, αυτή η αναβολή δεν ήταν ένας μικρός ελιγμός. Αποτελεί παρακαταθήκη για όλο το αντιμιλιταριστικό κίνημα. Οι δίκες των ανυπότακτων και ειδικότερα των ολικών αρνητών, όπου συμπυκνώνεται η διαπάλη με την στρατοκρατία, παγώνουν για ενάμιση χρόνο. Το κράτος είδε πίσω από τη στάση του συντρόφου Δημήτρη Χατζηβασιλείαδη και τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης ένα σοβαρό κίνδυνο. Είδε ένα αντιμιλιταριστικό κίνημα δυναμωμένο κι ένα οδόφραγμα που μπορεί να πλατύνει.

Η μονομερής κατάπαυση του πυρός είναι προσωρινή και μερική. Το διωκτικό θεσμικό οπλοστάσιο δεν περιορίστηκε ακόμα, αφού το κράτος απέφυγε το δίλημμα που του τέθηκε για τις 2 Ιούνη. Επιπροσθέτως, τα διοικητικά πρόστιμα παραμένουν σε ισχύ. Από τη δική μας συλλογική εγρήγορση θα κριθεί αν η τακτική του κράτους που οδήγησε στην απόφαση της 2 Ιούνη θα συμπεριλάβει το σύνολο των κατασταλτικών εργαλείων, παγώνοντας τις αλλεπάλληλες κλήσεις, τις διώξεις και τις συλλήψεις, την επιβολή προστίμων και την ενεργοποίησή τους ή θα περιοριστεί στην ελάχιστη υποχώρηση, στην αναβολή των δικών.

Ο ελιγμός υποχώρησης με όλα τα χαρακτηριστικά που περιγράφουμε, αποσκοπεί

στη χαλάρωση του αγώνα γύρω από την ολική άρνηση στράτευσης, ώστε να συνεχίσει ο στρατός να κάνει την βρωμοδουλειά του απρόσκοπτα. Βρισκόμαστε σε μια χρονική στιγμή και σε μια συγκυρία όπου ο στρατός καλείται να αναλάβει πολλαπλό ενεργητικό ρόλο κατασταλτικά, οικονομικά, κοινωνικοπολιτικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο με πρόσχημα καταστάσεις εξαίρεσης, όπως οι βομβιστικές επιθέσεις στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις και το πλήθος μεταναστών που κινείται προς το καπιταλιστικά κέντρα της ευρώπης, εκδιωγμένοι είτε από φτώχεια είτε από πολέμους.

Ο στρατός λοιπόν, ως μηχανισμός της κυριαρχίας για τη διαχείριση των μαζών, για την καταστολή των εξεγερσεών μας, για τη λεηλασία νέων εδαφών και τον έλεγχο της επικράτειας, αποτελεί δομικό συστατικό κάθε κράτους. Οι πρακτικές και οι μέθοδοι του στρατού ενάντια στον «εξωτερικό εχθρό», στοχεύουν ουσιαστικά στην κατάλυση των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, αφού επιτίθενται σ' όποιους στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα των αφεντικών ή σ' όποιους «περισεεύουν» από την αγορά εργασίας (στρατιωτική διαχείριση της μαζικής μετανάστευσης). Ως αντικρατιστές, στεκόμαστε μαχητικά ενάντια στον μιλιταρισμό, διότι προωθεί τη συνολική υπαγωγή της κοινωνικής ζωής στις στρατιωτικές δομές και στους στρατιωτικούς σκοπούς.

Στεκόμαστε μαχητικά και αδιάλλακτα απέναντι στον μιλιταρισμό όχι από μια θέση αφηρημένα αντιπολεμική, αλλά από μια θέση συστράτευσης στον πόλεμο ενάντια στην εξουσία και την εκμετάλλευση. Η ολική άρνηση στράτευσης, πέρα από τη διεκδίκηση του ατόμου να καθορίζει συνειδητά και ελεύθερα τη ζωή του, αποτελεί και μία άρνηση συμμετοχής στο μονοπώλιο της βίας του κράτους. Ακριβώς επειδή η ολική άρνηση στράτευσης αποπλίζει έμπρακτα τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του, που λειτουργούν αντεπαναστατικά. Ταυτόχρονα, το μονοπώλιο της βίας σπάει, όταν οι καταπιεσμένοι οπλίζονται και επιτίθενται στα αφεντικά και στους μιλιταριστικούς θεσμούς και μηχανισμούς.

Για όλα αυτά, θέλουμε ένα αντιμιλιταριστικό κίνημα, κομμάτι μιας ευρύτερης πολύμορφης επαναστατικής διαδικασίας, η οποία θα επεκταθεί πέρα από τη διεκδίκηση, στη συνολική κατάργηση του συστήματος εκμετάλλευσης που καθιστά τους κρατικούς στρατούς, μισθοφορικούς και μη, εφικτούς.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ, ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΚΑΘΕ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Συνέλευση Αλληλεγγύης στον ολικό αρνητή στράτευσης Δημήτρη Χατζηβασιλειάδη